

MILOTICE

PODZIMNÍ ZPRAVODAJ

3/2021
XXIII. ročník

OÚ Kontakty

Starosta, místostarosta
518 619 479

Matrika, evidence obyvatel,
podatelna
518 619 541

Kabelová televize, hlášení
518 619 047

Poplatky, hřbitov, účetní,
majetek obce
518 619 642

Správce hřbitova
724 798 012

Škola
518 619 490

Kultura
724 760 296

Sběrný dvůr
724 798 013

podatelna@milotice.cz

starosta@milotice.cz

kultura@milotice.cz

mistostarosta@milotice.cz

poplatky@milotice.cz

finance@milotice.cz

-www.milotice.cz-

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané.

Vítám vás na stránkách nového zpravodaje v době, kdy máme za sebou čas prázdnin a dovolených. Věřím, že jste si jich užili, a ve zdraví se navrátili domů. Návrat našich školáků do lavic, a věřme, že tomu tak bude nepřerušovaně po celých 10 měsících, byl trochu odlišný. Čekala je škola s novými učebnami v přistaveném čtvrtém podlaží. Tím se dostávám, pro naši školu k významné stavbě, která spolu s rekonstrukcí školní kuchyně trvala více než rok. Nové učebny jsou připraveny a výuka v nich se pomalu rozbíhá. Rád bych, aby si rodiče žáků, ale nejenom oni, mohli tyto učebny prohlédnout. S vedením školy plánujeme otevření těchto míst pro širokou veřejnost. Díky instalaci výtahu jsou zváni i ti, pro které je zdolání čtyř pater překážkou. Termín návštěvy školy je plánován na pátek 15. října od 15:00 hod. Všichni, kdo mají zájem, jsou zváni.

Kromě těchto staveb proběhla v obci instalace nového bezdrátového rozhlasu. Ani tato akce nezůstala bez odezvy, neboť nové rozhlasové vysílání je vždy na původních místech. Máte možnost se k novému rozmístění reproduktorů vyjádřit. S firmou,

kteřá je instalovala, je domluveno, že po dvou měsících přijedou a budou reagovat na opodstatněné připomínky. Bude-li to možné, sjednají nápravu.

Dalším velkým úkolem pro vedení obce je výsadba zeleně, což je pro přírodu velmi důležitý počín, vycházející z komplexního pozemkové úpravy v rámci územního systému ekologické stability. Na podzim letošního roku a v jarních měsících roku příštího budou ve čtyřech sekvencích vysazeny stromy, keře a traviny na 9 hektarech půdy. I tato výsadba bude z podstatné části (95 %) financována z dotací. Vysoutěžená cena je ve výši 13,9 milionu Kč.

Další stavby jsou v přípravě, některé čekají na rozhodnutí o přidělení dotace, jiné na stavební povolení či na zpracování projektové dokumentace. O jejich realizaci budete nejenom na stránkách zpravodaje informováni.

Vážení spoluobčané, užijte si podzim s dobrou sklizně, vinobraní, v neposlední řadě i s hodovou náladou s úsměvem a dobrou myslí, která k tomu období patří. Dny plné pohody vám ze srdce přeje

Josef Levek, starosta obce

Společenská kronika

Jubilanti

červenec

80 let	Anna Řiháková
81 let	Marie Lungová Růžena Horáková
82 let	Marta Ingrová
87 let	Anastázie Hrdličková

srpen

81 let	Ján Šlajferčík
82 let	Marie Kristová
83 let	Jiřina Wagnerová Marie Tylová
84 let	František Blinkal
85 let	Emil Pavloušek
88 let	Václav Dobeš
90 let	František Bábíček

září

81 let	Marie Windová
82 let	Růžena Rybová
85 let	Marie Macková
89 let	Evžen Homola

Narození

červen

Jan Lunga

červenec

Stella Šedová

srpen

Stela Žurovcová
Oliver Cuták
Sebastian Lunga
Timea Horácková

Úmrtí

červen

František Dobeš

červenec

Miroslav Řihák

srpen

Ludmila Skládalová

Diamantovou svatbu (60 let) oslavili

Marie a František Windovi – 12. 8. 1961

Platinou svatbu (55 let) oslavili

Františka a Michal Gregorovičovi – 25. 6. 1966

Ke zveřejnění jmen výše uvedených byl dán souhlas.

Z jednání zastupitelstva

ZO ze dne 15. 9. 2021

Schvaluje:

- rozpočtové opatření č. 4/2021
- prodej částí pozemku parc. č. 2710/10
- vyvěšení záměru na prodej částí obecního pozemku parc. č. st. 64
- uzavření dodatku č. 1 ke smlouvě o zajištění zpětného odběru elektrozařízení se společností Asekol

- smlouvu o dílo na výsadbu koridorů se společností FLORSTYL, s. r. o., Kunovice
- uzavření smlouvy o spolupráci se Sdružením měst a obcí východní Moravy Zlín na pořízení kompostérů a štěpkovače
- podání dotace na modernizaci sportovního areálu na Národní sportovní agenturu

Revokuje:

- usnesení 9/2019-4 ze dne 18. 12. 2019

Mobilní Rozhlas

Obec Milotice spustila službu Mobilní Rozhlas, díky které s občany nyní může komunikovat moderně a efektivně. Občané, kteří se do Mobilního Rozhlasu zaregistrují, od nás budou dostávat důležité informace o dění v obci Milotice, a to prostřednictvím SMS, e-mailů nebo zpráv do aplikace. Služba je zdarma.

Co vám přinese registrace do Mobilního Rozhlasu?

- poslech běžných hlášení rozhlasu přímo z mobilu
- novinky z úřadu přímo do telefonu
- upozornění na krizové situace - výpadky energií, blížící se vichřice, dopravní uzavírky atd.

- pozvánky na sportovní a kulturní akce
- účast ve veřejných anketách

Registrace je zdarma. V registračním procesu si můžete nastavit, jaké informace vás zajímají. Vaše údaje budou v bezpečí v souladu s GDPR obecným nařízením o ochraně osobních údajů.

Jak se zaregistrovat?

1. Přes webovou stránku <https://obecmilotice.mobilnirozhlas.cz/registrace>
2. Přes mobilní aplikaci Mobilní Rozhlas
Stáhnout pro Android Stáhnout pro iOS
3. Vyplněním registračního letáku a předáním na úřad obce Milotice

Vítání občánků

Po dvou letech se opět konalo v sobotu 25. září v oranžerii SZ Mlotice slavnostní vítání nejmenších občánků obce. Společně s místostarostou obce je svým pásmem přivítaly děti z mateřské školy. Pozvání přijali rodiče 22 dětí.

Participativní rozpočet

Rád bych zmínil záměr zastupitelstva obce, kterým chce dát možnost občanům spolupodílet se na směřování části peněz z obecního rozpočtu. Tento nástroj bude možné využít pro návrhy občanů, co by se mohlo v Mloticích vylepšit. Pro realizaci těchto nápadů bude vyčleněno 500 000 Kč z rozpočtu obce pro rok 2022. O tom, který záměr bude podpořen, rozhodnou sami občané hlasováním.

Podrobnější informace budou zveřejněny do konce roku. Věřím, že nápady občanů s sebou také přinesou zajímavé informace o potřebách obyvatel a jejich představách o rozvoji obce. Rovněž budou i inspirací pro zastupitelstvo a některé z návrhů mohou být realizovány přímo z rozpočtu na základě diskuse v zastupitelstvu.

Radek Šeda

Práce v obci

Vážení spoluobčané, podzim je tady. Pro značnou část obce je toto období ve znamení sběru nejrůznějších plodin z polí a pro vinaře ocenění jejich celoroční práce při sběru úrody.

Jak jste si jistě mohli všimnout, s příchodem podzimu začaly probíhat zemní práce v ulici Ratíškovská, a to od domu č. p. 225 po konec obce ve směru na Ratíškovice. Jedná se o přeložku elektrického vedení z důvodu demolice již zmíněného domu č. p. 225, který stojí v těsné blízkosti křižovatky ulic Vývoz, Díly, Ratíškovská. Na tomto domě se nacházely hned dvě konzoly pro vedení drátů elektrického vedení.

Výraznou komplikací se pro nás stala skutečnost, že při realizaci výkopových prací podél domu se jeho část značně vychýlila a hrozilo sesunutí do prostoru silnice. Proto byly práce pozastaveny do doby, než se zmíněná stavba alespoň částečně odstraní. Demolici provádíme vlastními silami. Proto se omlouváme za komplikace, zejména v dopravě, které s sebou tato spěšná akce může přinést.

Rád bych v tomto článku také zmínil in-

vestice, které se připravují. Ale nejprve: v minulém roce se nám podařilo získat opravdu zajímavé finanční prostředky z evropských a národních zdrojů, z nichž se zásadně modernizovala školní kuchyně, a byly vybudovány nové učebny na naší škole. Další peníze jsme dostali na realizaci biokoridorů v extravilánu obce. Jenom tyto tři akce v sobě zahrnují prostředky v objemu více než 40 mil. Kč. Na tomto příkladu chci demonstrovat potřebnost, nebo spíše nutnost, vyhledávání těchto podpor. Bez nich by bylo možné realizovat jen zlomek zamýšlených investic. A to s sebou bohužel také přináší časové prodlevy.

Před pár dní jsme podali žádost o dotaci z programu Národní sportovní agentury – Regiony 2021. V tomto případě se jedná o modernizaci sportovního areálu. Opravy by se mohl dočkat střešní plášť tribuny a část pro sezení sportovních příznivců. Vybudováno by mělo být multifunkční hřiště s umělým povrchem za tribunou, osvětlení, chodníky a nové skladovací prostory. Součástí tohoto projektu je také vybudování freestyleového hřiště pro přízniv-

ce mladší adrenalinově naladěné generace. S výstavbou freestyleového parku se nicméně počítá hned po vydání pravomocného stavebního povolení.

Projekčně jsme také připraveni realizovat záměry na rekonstrukci bývalé MŠ na Rafandě pro spolkovou činnost, místní komunikaci v ulici „u Lihovaru“, parkoviště a multifunkční plochy přiléhající ke kulturnímu domu. V těchto případech ještě čekáme a chceme zkoušet žádat o dotační podpory, které by mohly být, jak doufáme, v podzimních měsících vyhlášeny. V neposlední řadě je také připraven projekt na výstavbu bytů nad poštou.

V současnosti pracujeme i na dalších projektech, bez kterých samozřejmě není realizace záměrů možná. Je to zejména rekonstrukce kulturního domu, kde se počítá s kompletní přestavbou. Dále se připravují projekty chodníku a stezky pro cyklisty do části obce U Statku, oprava místní komunikace v ulici Na kanále, retenční nádrže pro využívání dešťových vod z objektů základní školy.

Radek Šedá

Pokládka dlažby pro zastávku U Statku.

Nová zastávka ČSAD U Statku.

Točna na ulici Vrchní Konec.

Točna na ulici Vrchní Konec.

Demolice domu č.p. 225.

Přeložka elektrického vedení ulice Ratíškovská.

728 dnů čekání na Seniordance 2021

Ani dlouhá, nečekaná a nelehká covidová přestávka nemohla být překážkou pokračování tradice setkávání seniorů Mikroregionu Nový Dvůr. Naopak, jak rádi jsme se všichni vrátili k něčemu pěknému a příjemnému!

Jako by ten mezikas ani nebyl, uspořádali podle zavedeného pořadí letošní Seniordance ve Vlkoši. Počasí bylo jako na objednávku a asi všichni byli trochu v očekávání, kolik se nás sejde a jestli to bude takové, na jaké si už za ty roky zvykli. Sešlo se víc než 200 návštěvníků a dopadlo to skvěle! Kdo se nemohl zúčastnit, mohl opravdu litovat.

Pořadatelé se zhostili svých povinností se ctí a připravili areál ve Vlkoši k posezení i tanci. Svoje vystoupení si letos připravily Milotice, Ratíškovice, Svatobořice-Mistřín a Vacenovice.

Milotice poslaly svými country tanci pozdrav do muzikantského nebe Františkovi Nedvědovi a jen potvrdily, že u nich se country tančit skutečně už dlouho umí! Smekáme tímto klobouk hluboko

ko k zemi. Ratíškovice nás vrátily svým osobitým charlestonem a svůdným šarmem dobových šatů a doplňků do 30. let minulého století. Vacenovice zazářily barevnými bludičkami při ladném tanci, kterému by snadno podlehl a do šátků se zamotal ne jeden pocestný. Svatobořice-Mistřín měly nejvíc účinkujících a název vystoupení „Trojský kůň“ byl přesně o tom – o překvapení. A při písničce se stejným názvem od dua Kamélie si podupávali asi všichni kolem.

Proč nikoho nepřekvapuje, že každé vystoupení je vždycky originální, nápadité, vtipné a neopakovatelné? Že na této společné akci vládne pokaždé dobrá nálada, pohoda a radost ze setkání? Protože senioři umí bavit sami sebe a umějí si užít společné chvíle. A to je dobře.

Těšíme se na setkání (nejen) na příštích Seniordance a přejeme všem hlavně zdraví!

Vladka Motlová

Burčákové putování a Trh místních řemesel a produktů

O třetím zářijovém víkendu proběhly po roční pauze dvě oblíbené akce Mikroregionu Nový Dvůr. V sobotu 18. září mohli především milovníci burčáku navštívit otevřené sklepy ve Vlkoši, Skoronicích, Vacenovicích a samozřejmě i v Miloticích. Jako zpestření a pro případný odpočinek putovníkům byl připraven „na špici“ u Šidlen od 15.00 hodin koncert skupin Country Bumkins a Hazard. I přes poměrně chladné počasí jsme „vydrželi“ do desáté hodiny večerní.

V neděli ráno už na nádvořích Státního zámku Milotice panoval čilý ruch. To se sjížděli prodejci z širokého okolí se svými výrobky a produkty zhotovenými k jídlu,

oblečení nebo jen tak pro radost. V tomto všeobecném hemžení se neztratili ani milotičtí. Mohli jste zde potkat Jarku Kubíkovou se svými výrobky k pohlázení duše, paní Kristová nabízela vlastnoručně vyrobené součásti krojů, Pavlína Náplavová samé dobroty, hasiči potěšili „masožravce“ oškvarky nebo sádlem a u myslivců jste mohli ochutnat zvěřinový guláš. V oranžérii měl už tradičně pan Ladislav Lunga výstavu krojových součástí. Letos jste se mohli pokochat jeho sbírkou sukní a přehozů.

Během dne na podiu probíhal kulturní program a ani zde nemohli milotičtí chybět. Velmi pěkné vystoupení si připravil ženský sbor Korulice, dětské soubory

Velký Trnaveček a starší děti Malého Trnavečku za doprovodu dětské cimbálové muziky. Bylo příjemné sledovat, kolik šikovných lidí žije v Miloticích. Všem děkuji za skvělou reprezentaci naší obce.

V průběhu dne ještě proběhla podstatná událost. Bylo vyhlášeno téma na Silvestrovský pochod – Doprava. Jednotlivé obce si vylosovaly dopravní prostředek, který bude pro ně symbolický. Milotice se dostaly na řadu až jako poslední a zbyla na nás doprava cyklistická. Tak snad to vyjde a poslední den tohoto roku se setkáme u obecního úřadu a společně vyrazíme do Skoronic jako jeden velký peloton.

Lenka Knotková

Jakub Kroulík v knihovně

V neděli 5. září naši knihovnu navštívil mediálně známý iluzionista, mentalista a hypnotizér pan Jakub Kroulík. Zároveň přijel propagovat vlastní knihu s tím, že pokud by byl do budoucna zájem, mohli bychom se domluvit přímo na hypnoseanci. Přivezl s sebou i svou českoamerickou manželku Claire a bratra, který žije v Anglii jako profesionální fotograf. I přes velkou propagaci této akce na facebooku, webových stránkách, kabelové televizi i v obecním rozhlasu se ovšem dostavilo jen 14 posluchačů. Celkem smutné. Myslím, že však ke škodě všech, kteří nepřišli. Jakub je velmi charismatický, příjemný a milý člověk, který hezky vypráví o tom, co ho baví a čím se živí. Bohužel nebyl čas zacházet podrobněji do všech témat, která jsou ostatně dost podrobně vysvětlena v jeho knize „Hypnotizér – hypnóza, její moc a síla“. I tak jsme se dozvě-

děli něco o jeho cestě k hypnóze, o kouzelnických začátcích, o mentalismu, trochu nahlédli pod pokličku různým léčitelům či jiným mentalistům a nakonec jsme dostali příležitost k otázkám. Takže jsme probrali i jeho názor, co je asi po smrti, jestli věří v osud či zda byla někdy hypnóza zneužita ke zločinu.

Na konci Jakub podepsal zájemcům knihy a vyfotil se s nimi. V knihovně máme jeden její výtisk a vřele ji doporučuji. Je psána velmi čtivě formou rozhovoru novinářky Marty Fenclové právě s Jakubem na různá témata. Od průkopníků hypnózy přes druhy kouzelnických profesí, vlivu náboženství, různých mentalistech až po jeho vlastní životní postoje. Kdo by se chtěl o Jakubu Kroulíkovi něco více dozvědět či knihu objednat, tak na jeho stránkách hypnotizer.cz. Na závěr bych ještě chtěla upozornit, že se v Hodoníně

na kulturním domě chystá jeho vystoupení, kde bude hypnózu předvádět. Zatím není určeno přesné datum, protože je v kulturním domě očkovací centrum, ale kdo tam bude chtít, ten si to bude hlídat. Jako třeba já.

Jinak vás ještě všechny zvou do knihovny, kde nám přes léto přibýlo spoustu nových knih oblíbených autorů a žádaných titulů, jak pro děti, tak pro dospělé. Znovu připomínám, že máme k půjčení i přes 50 titulů zvukových knih. Taký není problém sehnat nějakou knihu pomocí meziknihovni výpůjční služby. Nemocným či starým lidem knihy vyberu a přivezu domů. Stačí zavolat. A přestože už má v dnešní době asi každý internet doma, ve všech knihovnách v republice, včetně naší, je k dispozici bezplatné připojení na dvě PC i s možností tisku.

Jitka Úradníková

Farnost

Letošní rok byl pro milotickou farnost výjimečný – náš kněz Pavel Kaška slavil dvě důležitá jubilea, a to patnáct let kněžství a padesát let života. V den výročí kněžského svěcení 24. června se konala slavnostní bohoslužba v kostele Všech svatých v Miloticích. Toho dne se bohužel nestrhl pouze bouře Ducha Svatého, ale také ničivý déšť, kroupy a tornádo, které neblaze postihlo obce sousedící s Miloticemi.

Druhé významné výročí o. Pavla Kašky, tedy jeho padesáté narozeniny, již proběhlo pouze v radostném duchu – farníci otci Pavlovi blahopřáli nejen na mši, ale také na jeho oslavě v kulturním domě v Miloticích v rámci farního dne a večera pro mládež.

Narozeninová mše svatá 29. srpna byla současně poutní mší k P. Marii Milotické, která se konala již počtvrté (od r. 2017) a při

níž se rodiny z Milotic znovu zasvěcují srdci P. Marie a prosí ji o přímluvu a ochranu. Letos byla tato pouť v komornějším duchu, mše nebyla celebrována pozvaným knězem, nebylo zde ani tolik krojovaných, jak je jindy zvykem. Přesto celou mši provázela důstojná atmosféra, plná vděčnosti za obětavého a nebojácného kně-

ze, díky kterému jsme mohli tuto a mnohé další slavnosti prožívat. Silnou mariánskou úctu projevují farníci z Milotic každoročně také na Zlatou sobotu, která se koná vždy druhou sobotu v září v Žarošicích. Letošní rok se sešlo opět mnoho poutníků z naší obce, kteří přijeli nejen autobusem a auty, ale několik statečných poutníků, včetně o. Pavla, dorazilo pěšky. Velmi příjemným překvapením byl velký počet mladých z Milotic, kteří se zúčastnili průvodu se sochou P. Marie v kroji – velký dík patří nejen jim, ale také všem, kteří jim pomohli kroj připravit a nastrojit se do něj. V dnešní instantní a zrychlené době je čím dál těžší udržovat tyto tradice, které si žádají čas a trpělivost; je proto krásné vidět, že jak starší, tak mladší generace je ochotná tyto hodnoty stále uchovávat.

Miroslava Bočková

SZ Milotice

Sezonu jsme letos, podobně jako v minulém roce, zahájili až na počátku června. Oproti loňsku jsme „stihli“ provést – kromě běžných návštěvníků – ještě asi 1000 dětí ze školek a škol při kostýmových prohlídkách.

V letních měsících probíhala po pěti letech inventura zdejšího knihovního fondu, který čítá přibližně 15 000 kusů knih a časopisů. Tato práce obnáší uchopení každého kusu knihy, prohlédnutí stavu a přečtení jejího inventárního čísla. Ve dvou lidech, z nichž jeden četl a druhý zapisoval, trvala inventura plných 12 dní.

Velkou událostí měsíce srpna byly noční prohlídky, které se pro velký zájem konaly

hned ve čtyřech termínech. Vstupenky na ně byly vyprodány ještě před jejich samotným začátkem. Režie, scénář a hlavní role byly opět v rukou našich průvodců. O jejich brilantním hereckém výkonu svědčí fakt, že samotní návštěvníci, kteří nepatřili k místním, je považovali za profesionální herce.

Letošní příběh nočních prohlídek se točil okolo výročí posvěcení zámekské kaple, které se stalo vodítkem pro „výlet“ do různých staletí – do doby posledních majitelů do třicátých let 20. století i do baroka. Člověk se tak ocitl nejenom ve společnosti rodiny Seilernových a jejich služebnictva, ale rovněž postav z 18. století: Karla Antonína Serény-

iho, jeho šlechtických přátel, černé hraběnky nebo třeba stavitele milotického zámku Martina Pahnosta. Takže i díky našim průvodcům je milotický zámek mezi ostatními památkovými objekty špičkou. Veliké poděkování patří také všem dobrovolníkům, kteří pomohli dotvořit dobovou atmosféru. Ke konci prázdnin odešel do důchodu pan Ladislav Dekar, náš dlouholetý technický pracovník, pro něhož nebyla žádná „havárka“ neřešitelným problémem. Vedení zámku i celý kolektiv pracovníků zámku a zahrady mu děkují za společně strávená léta a přejí mu do dalších let hodně zdraví, spokojenosti a rodinné pohody!

Václav Lunga

Orel jednota Milotice

Úvodem našeho příspěvku začneme slavnostně. Letos v měsíci srpnu se totiž dožil svých úctyhodných 90 let náš dlouholetý, stále aktivní člen a náš „bratr“ pan František Bábíček, kterého si moc vážíme a těší nás, že je v našich řadách stále – i přes to, že všichni jeho vrstevníci naše řady (pro pasivní přístup) sami dávno opusili.

Kdo navštěvoval naše loutková představení, určitě vždy poznal nezaměnitelný hlas pana Františka Bábíčka, který ho rád půjčoval mnoha pohádkovým postavčkám...

Dovolíme si zde zmínit, že jeho členství v milotickém Orlu sahá již do období 2. světové války, o kterém nám se zaujetím rád tolikrát vyprávěl – o tom jak cvičili, hráli divadlo, pořádali společenské, kulturní, ale i duchovní akce, jak prožívali těžkou dobu (nástup totalitního režimu), ale hlavně, jak práci v Orlu měli opravdu rádi! Proto doufáme, že již pominula doba zákazů a že zase budeme mít příležitost si znovu poslechnout nejen jeho vyprávění, ale i jeho hlas na scéně loutkového divadla.

Taky jsme rádi, že se stále stará o orelskou vývěsku, kterou máme u nás na dědině a vždy, když je potřeba s něčím poradit, vždy přijde nebo si na nás udělá čas...

I když jsme již měli možnost našemu oslavenci osobně pográtulovat, dovolte jedno přání ještě na stránkách zpravodaje:

„Milý bratře Františku, ze srdce Vám přejeme stále pevné zdraví, hodně radosti a žádné starosti, hojnost Božího požehná-

ní a hlavně radost z každé činnosti, kterou vykonáváte – nejen tu orelskou!“

Aktuální aktivity jednoty

Všechny oddíly aerobiku již svoji činnost zahájily v polovině měsíce září v prostorách bývalé mateřské školy na Rafandě. Bližší informace získáte u Magdy a Kristýnky Měsíčkových.

Děti ze cvičení začnou cvičit ve školní tělocvičně v měsíci říjnu. Čas a den v týdnu zůstává nezměněný: pondělí 16.00–17.00 hodin (bližší info u Pavlínky Náplavové nebo Lenky Zálešákové).

Pavlína Náplavová

Pan Bábíček v kruhu svých nejbližších.

FK Milotice

Po téměř roční pauze se nám rozjely fotbalové soutěže o body. Po dlouhé době se opět můžeme pochlubit tím, že máme „plný stav“, tzn. dva týmy mužů, dorost, žáky, přípravku a pohybovou školičku. U všech týmů bychom ovšem potřebovali více hráčů, ale už není kde brát.

„A“ tým prošel velkou hráčskou i trenérskou obměnou. Sezona to bude pro tým těžká, protože rozhodně nepatří k favoritům, ale spíše do druhé poloviny tabulky. Cílem by mělo být se vyhnout starostem o sestup. Velkým problémem jsou neustálá zranění, jak krátkodobá, tak i bohužel dlouhodobá. Pokud je v kádru 17–18 hráčů a najednou je sedm zraněných, tak je nesmírně těžké složit sestavu, natož aby byla v týmu zdravá konkurence. „B“ tým to měl hodně na hraně a opravdu nechybělo moc a tento tým byl pro nezájem a slabou účast zrušen. Za mě by to byla škoda, protože tento tým potřebujeme jak pro výměnu hráčů s áčkem, tak pro přechod dorostenců do mužů. Naštěstí se všechno podařilo zachránit a béčko fun-

guje pod staronovým trenérem Ladislavem Holubem dál.

Dorost pod vedením Romana Neduchala a Miroslava Nedvědeckého funguje dobře, ale také jsou na hraně s počtem hráčů, v kádru je cca 14 hráčů a to některé musíte ještě přemlouvat. Naštěstí se povedlo ze sousedních Svatobořic domluvit přestup Bronislava Fibingera, který má zájem u nás hrát.

U žáků jsme neuspěli s žádostí u OFS Hodonín o zmenšení počtu hráčů a návratu k systému 7+1, tak jak tomu bylo v minulosti. Takže kluků je cca 14 a navíc jim prodloužili hrací dobu z 2×35 na 2×40 minut, takže to mají ještě těžší. Slova některých funkcionářů z OFS, že musíme hráče prostě najít, nejsou úplně ideální, protože ti kluci prostě a jednoduše nejsou. Navíc v systému s menším počtem hráčů jsou hráči daleko častěji zapojení do hry, takto se někteří za zápas téměř nepotkají s míčem, což je špatně. Navíc po několika letech skončil trenér Zdeněk Plachý, za odvedenou práci mu děkujeme. Mužstvo

vede Pavel Kotásek sám, ale potřeboval by k sobě asistenta, zvládat v jednom 14 dětí v pubertě není úplně jednoduché. Tady potřebujeme personálně opravdu posílit. Po několika letech hraje i naše příprava o body a kluci si to užívají, ale mají to bohužel nesmírně těžké. Hrají své první zápasy v životě, navíc spoustu z nich proti starším klukům a každý rok a zkušenost navíc je moc vidět. Ale první sezona bude na rozjezd a získávání návyků a zkušeností a příští rok bude líp. Trenéři Radim Krist a Jindřich Nedvědecký se jim poctivě věnují a snaží se z kluků dostat maximum, aby se zlepšovali a bavilo je to.

V červenci se klub domluvil na benefičním přípravném zápase s Vlkošem. Výtežek ze vstupného, příspěvky od hráčů a klubů vynesly téměř 60 000 Kč a byly věnovány rodinám postiženým červnovým tornádem. Koncem července se v našem areálu uskutečnil také pohybový tábor spolku Magnet, kterému jsme poskytli naše prostory. Doufáme, že místní děti byly spokojené.

Momentálně nás trápí špatnější stav hlavního hřiště, kdy se sešlo víc okolností v jednu dobu najednou a téměř čtvrtina hřiště byla na odpis. Brigádnickými hodinami jsme provedli rekonstrukci, ale do ideálního stavu to má bohužel pořád daleko. Ale to je v podstatě jen maličkost,

hlavně že se hraje a snad už se vše i dohraje!

Pozitivní zprávou ze začátku září bylo, že nám byla přidělena dotace od JMK se spoluúčastí obce Milotice na opískování a následný nátěr zábradlí okolo hlavního hřiště. O dotaci se žádá v únoru, rozhodnutí

a výzva k podpisu smlouvy k nám dorazila 9. září 2021 a do konce roku musí být hotovo, přitom firmy mají práci dávno naplánovanou. Navíc poslední dva měsíce v roce nebývají úplně ideální na nátěr zábradlí venku, ale budeme to muset nějak zvládnout.

Radek Kunderata

V průběhu letních prázdnin hasiči nezaháleli

Družstvo mužů trénuje pravidelně každou neděli dopoledne. Účastnili se několika soutěží Grand Prix Hodonín, BHL, ale i soutěží třetího okrsku. Z okrskových soutěží si muži přivezli pohár za 1. místo a dva poháry za 2. místo. V kategorii 35+ v Hrubé Vrbce vybojovali krásné 2. místo. V neděli 20. června se družstvo mužů účastnilo Okresního kola v Požárním sportu. Ve velké konkurenci se umístili na 10. místě. Gratulace k pěkným výsledkům.

Naši členové nejen trénují, ale se účastní i akcí, které pořádají okolní sbory. Jednou takovou akcí je soutěž ve vaření kotlíkového guláše ve Vracově „O pohár starosty města“. Naše účast byla odměněna prvním místem. Další první místo jsme si odnesli ze soutěže u nás v Miloticích, a tím i nový putovní pohár. Druhé místo vybojoval tým Rumové pralinky, třetí Hujerovi a další pořadí bylo následovné: Dejmal a Soptíci, Chudáci z Milotic, Klub maminek, Pohostinství Pohoda a Zelenáci. První místo dle diváků obhájili

Chudáci z Milotic, na druhém místě SDH Milotice a na třetím Rumové pralinky. Gratulujeme a děkujeme sponzorům za věcné dary. Těšíme se na další ročník.

Také jsme se účastnili oslav k 140. výročí založení SDH Vracov s naší výjezdovou technikou.

Ani naši mladí hasiči nezaháleli. V průběhu letních měsíců se účastnili letní školy instruktorů a hasičského tábora. Letní škola instruktorů se zaměřuje na vzdělávání mladých hasičů ve věku 15 až 18 let, kteří chtějí v budoucnu pracovat s hasičskou mládeží. Během dvou prázdninových týdnů tak absolvují řadu teoretických i praktických přednášek zahrnujících důležité informace o práci s kolektivy mladých hasičů. Téma jsou například bezpečnost při činnostech s dětmi, pedagogika a psychologie či zdravotní ošetření běžných poranění. Také pravidla hry Plamen a soutěží dorostu, základní přehled o dokumentaci kolektivu MH, klíčo-

vých dokumentech SH ČMS nebo dotacích a možnostech financování aktivit s dětmi.

Nechybějí ani náměty na celoroční činnost, preventivní výchovnou činnost nebo základy nouzového přežití v přírodě jak v teorii, tak v praxi. Hasičský tábor se koná každoročně začátkem července. Účastnit se jej můžou i děti, které nejsou členy SH ČMS. V průběhu srpna jsme začali trénovat na soutěže v běhu na 60 a 100 m s překážkami. V sobotu 4. září se uskutečnila soutěž v Blatnici pod Svatým Antonínem a další soutěž v Petrově byla 11. září. V Petrově byly vyhlášeny i výsledky celkového přeboru

v běhu na 60 a 100 m s překážkami. V kategorii starší dorostenky vyhrála Kristýna Vařáková. Gratulujeme a přejeme další skvělé sportovní výsledky. Od půlky září jsme začali s přípravou na ZPV – Závod požárnícké všestrannosti. Trénujeme na hasičském hřišti každý čtvrtek od 16.00 hodin. Kdo má zájem se naučit něco nového, může se za námi přijít podívat. Budeme se těšit na nové kamarády.

A co pro vás chystáme? V říjnu proběhne podzimní sběr železného šrotu. Předhodová zábava je bohužel zrušená.

Jiří Sochor

Myslivecký spolek Horky

Podzim je obdobím lovu drobné zvěře, ale také srn a srnčat. V případě srnčí zvěře jde o selekci slabých srnčat, která by nepřežila tvrdou zimu, u srn jde o to, aby do dalšího roku přešly jen dostatečně silné srny, které jsou zárukou, že na jaře budou mít silná srnčata. Tento výběr je z hlediska chovu srnčí zvěře významnější než lovecky více atraktivní lov mladých srnců, protože posuzování kvality srnců podle parůžků může být ošemetné. Může

se stát, že vlivem nepříznivého roku srnec nasadí slabé parůžky, ačkoli jeho genetický základ daný silnou matkou je dobrý, což se však projeví až v klimaticky příznivém roce.

Aby byl chov drobné a srnčí zvěře úspěšný, je třeba mimo jiné minimalizovat jejich ztráty způsobené jejich nezáměrným usmrcením na silnici či zemědělskými stroji. Ztráty na silnici lze minimalizovat pachovými ohradníky, což se v naší honit-

bě již několik let praktikuje. V souvislosti s nárůstem chovu hovězího dobytka a rekreačních či sportovních koní se v naší honitbě rozšířilo pěstování jetelovin na seno či senáž, což je z hlediska myslivosti velmi příznivé zpestření sortimentu zemědělských plodin. Bohužel jejich sklizeň v jarních měsících je riziková pro zvěř, neboť tyto porosty využívají srny ke kladení srnčat a bažantů slepice k zahnízdění. Významná část zvěře tak končí svůj život

pod lištami sekaček. Dobrou spoluprací se zemědělci lze těmto škodám zabránit. Pokud je myslivcům včas oznámen termín sečení, je možno srnčí zvěř vypudit procházkou se psy, popř. přemístit hnízda bažantů. Aby se zvěř před sklizní již nevrátila, osvědčilo se rozhazování smotků dřevité vlny napuštěné repelentem do pachových ohradníků (Hagopur, Pacholek).

Za MS Horky Jiří Wenzl

Bažant-kohout usmrčený sekačkou.

Smutný pohled na sekačkou usmrčené srnčce.

ČZS Milotice

Už je tu zas podzim, období nabízející mnoho barev, né enom listů a hroznů. Bílíj sa sklepy, naposledy sa stříká proti plísni šeděj, už není tolik čas malovat všecko kunčoftom na růžovo, s kovidem to vidíme černě nebo aspoň bledě, a vinohradníci vidíj ruď, dyž nad nima letí hejno špačků. Je tu čas arteplí, trnek a burčáku. Najvíc sa ně to připomnělo onehdá v sobotu, dyž sa nám na Záhumní na drátoch zešlo tak 500 vlašťovčiek, co sa chystaly na jih, asi do Afriky. A za chvílu, cestú na rolí sbírat arteple, sem viděl hned dvě hejna špačků leťat taky na jih. Ale né tak daleko, asi enom do Žofky na snídaňu. Bodaj by ich ty vlašťovky vzaly s sebou! Kdesi v Tunisi nech si ožírajú jejich hrozny, fíky či co jim tam roste sladkého.

Poslední roky je podzim ve sklepoch typický eště jednu věc – hrčáním a pískáním vapek (tlakových ostříkovačů). Je to šikovné na bečky, presové koše nebo kolo zalískané od hnoja a blata, ale nekeří s tým umývajú aj pohárky. V jednéj ruce násadu vapký, v druhéj pohárek a pořádně sa s nima rozpráhnúť, jak dyž bere míru na plachtu na cirkusácký stan. No, srandoňe to vypadá. A téj vody co potom teče před sklepama! Tí starší si eště pamatujú, jak si

vodu k šidlenám vozili na káře a nás děcka liskali, dyž sme s nů plýťvali. To sa ináč moselo šetřit – první umyt košťýř, potem pohárky, kýble, škopky, bečky zvenku a dlážka. Nakonec sa za sklep vylélo skoro blato.

Tajak skoro každý rok tu píšu o nových fintách proti špačkom, tak letos máme hned tři nové. Je to laser, drahá škabrcétla, co po vinici hóní zelené paprsky, kerých sa majú ftáci bát. Dyž sa to spóji s búčáním děl, ampliónovýma strašákama a muzikú, co si púšťajú mladoši na plný céres na Hlaváčkovém kopcu a Nákle, tož z teho v Kopcích bude slušná diskoška.

Druhá pomoc by mohla dojt až z armády – plašení nízkým přeletem bojových helikoptér. Eště to není úplně přesně domluvené, zatím probíhá enom testování, kerého sa ujal náš nemenovaný občan z Tihelní. Hrnky a skřidélky skáčú v kredencu jak šohaji na přespólním marši v Mistříne a psi zalézajú do búd, do kerých sa ináč skovajú enom před petardama na Silvestra. Všeci ostatní na to hledíj s otevřítú hubú a běhá im mráz po zádoch či aj o trochu níž. Je dobré, že léce aj mimo hlavní špačkovú sezónu a odháňá špačků aj ze střešní a merunek. Nebo spíš nad barákem kontró-

luje, esli děcka nezlobijú, co bude na oběd, nebo co inšího by tak mohl manžel kontrolovat, dyž není doma...

Dyby sa armádě do takého plašení nechťelo, domluvíme si to na milockém (kyjovském) letišti. Letecký deň može byt klidně dva-krát týdně a letadla nech lécú hlavně nad vinohradama a to klidně nízko.

A třetí nápad byl na úplné zrušení drátů velmi vysokého napětí, co vedú pod Šidlenama a Kopcama až k Žufanskému křížu. Nebo aspoň dočasně přes vinobraní. Dyž sa to opravdu stalo a dráty začaly mizet, tož si sme si nekeří mysleli, že to má na svědomí elektrikář a vinař Martin Popelka – hledal na prověšené dráty, uščuřoval sa a kombinačky mu čučaly z kapci od montérek. Ale ono to asi nebude tak jednoduché, jak sme zjistili, dyž sa pod VVN začly hou-

fovat obrovské jeřáby a inší těžká technika. Na stožároch visalo lan a úvazkú jak mašli na máji a na nich aj deset elektrikářů naráz. Malí kluci aj velicí chlapi sa zastavujú u doválaněj Dantesověj slunečnice, obhlédajú stroje a ze zaklóněnýma hlavama a rozglábenú hubú hledijú, kibicujú a odhadujú, jak bude kerý izolátor zavěšený a esli sú dráty dost našpónované. Snáď ten mumraj odradí aj tych špačků, kvůli kerým sa to všechno pořádá.

Tož dyž nebudú špačci, budú hrozny, bude burčák a bude burčákový pochod. Oficiálně je opravdu zrušený, ale odrazujeme enom veliké zájezdy, malé skupiny snáď dojedú a bude to taková veselejší sobota u Šidlen.

Martinské Šidleny už (skoro) určitě budú a to 13. listopadu.

Jarek Grufík

DFS Trnaveček

Nový školní rok začal pro DFS Trnaveček pěkně zhurta. Po třídním prázdninovém soustředění ve Vracově, kde děti kromě nácviku nových pásem plnily nejružnější úkoly, soutěžily a hrály hry, se nesl začátek září ve znamení intenzivního zkoušení, neboť v pátek 10. září vystupoval Velký Trnaveček s cimbálovou muzikou na Dnu otevřených dveří a oslavách 60. výročí založení kyjovského Centra služeb pro seniory. Senioři byli velmi potěšeni, protože dětem se vystoupení moc povedlo, delší koronavirová pauza bez pravidelných zkoušek na jeho dynamičnosti a kvalitě naštěstí vůbec neubrala.

O tom se v neděli 19. září mohli přesvědčit i návštěvníci tradičních řemeslných trhů na milotickém zámku. Kromě dětí z Velkého Trnavečku tentokrát účinkovaly i starší děti z Malého Trnavečku, které na veřejnosti vystupovaly vůbec poprvé! I když se v některých očích občas objevila nervozita a obavy, zvládly to výborně. Jejich pásmo s básničkou a písničkami s řemeslnou tematikou skvěle doplnilo vystoupení starších dětí protkané libozvučnými tóny cimbálové muziky.

K náležitě reprezentaci naší obce a zdejšího folkloru přispěly i zbrusu nové dívčí a chlapecké kroje pořízené z dotace obce Milotice. Věříme, že vystoupení zprjemnilo odpoledne jak dětem a jejich rodičům, tak návštěvníkům této vyhlášené a hojně navštěvované akce.

Na podzim nás čeká ještě jedno vystoupení ve Vlkoši, a pak nácvik dalšího pásma, třeba už i vánočního... Kdo by se k nám chtěl přidat, ať kontaktuje vedoucí Malého Trnavečku (děti od 3 do 8 let) Romanu Fridrichovou na tel. 736 608 834 a vedoucí Velkého Trnavečku (děti od 9 do 14 let) Elišku Dřevěnou na tel. 775 622 598!

Kateřina Pospíšilová

Klub seniorů

Po roční pauze se 20. srpna sešel Mikroregion Nový Dvůr na seniorském setkání zvaném „Seniordance“. Svou troškou do mlýna jsme přispěli i my. Přes velké potíže (chyběly nám čtyři tanečnice) jsme stihly zásluhou Fanyňky Semmlerové doučit nová děvčata country tanec. Pochvala zněla ze všech stran. Podpořit nás přišel i pan starosta s chotí, kteří nám přinesli vínečko a přispěli k rozproudění volné zábavy. Nechyběla ani Lenka Knotková, která nás vyfotila.

Autobus nás svážel zadarmo – prý v rámci voleb. Byl pěkně popsán i s fotkami. Škoda, že nás nevezl zadarmo i na náš zájezd do Vizovic, který byl o čtyři dny později. Vyjeli jsme v 7.00 hodin ráno a už v 9.00 hodin byla exkurze v místní likérce. Hned při vstupu malá štamprlička! Šikovný průvodce nás provedl výrobou i expedicí – další dvě štamprličky! Teď víme mnoho zajímavého o založení i celé historii rodu Rudolfa Jelínka, včetně krásné fotodokumentace. V podnikové prodejně byla možnost zakoupení dárečků domů. Další štamprlička už byla z vlastních zásob! V 11.00 hodin už nás přivítala milá průvodkyně ve vizovickém zámku. Překvapil nás svou rozlehlostí a krásou. Po společném obědě byla zastávka v Luhačovicích. Prošli jsme se opravenou kolonádou, ochutnali léčivé prameny i teplé oplatky. Na zpáteční cestě v autobuse byla sranda a jako vždy se zpívalo. A i když jsme zmokli, těšíme se na další výlet. Ten bude už 15. října – šestidení rekreace v Piešťanech na Slovensku. A události u nás doma? Nechyběli jsme ani na pouti naší P. Marie Milotické, ani na padesátinách našeho duchovního otce, ani na farním dnu k ukončení

prázdnin. Snažíme se zúčastňovat všeho dění v obci a pomáhat i maličkostmi. Třeba pečením nebo asistencí při charitních sbírkách nebo výstavách.

A moje vzpomínky? K tomuto období patří poutě k P. Marii Žarošické. Jako malé dítě jsem tam byla několikrát. Šlo nás velké procesí všech generací. Vycházelo se už v sobotu v 9.00 hodin ráno. Doprovázel nás povoz s koňmi. Vezl nástroje muzikantů, tašky poutníkům, ale hlavně sochu P. Marie. Celou cestu se modlil růženec, nebo se zpívalo. Moc roků předříkával strýček Janoš Neduchal (na Gregorovičově), můjho stařečka Martina bratr. Do Žarošic už vcházel průvod s muzikou. Večer byl průvod P. Marií, jako teď. Spalo se různě po lidech – třeba pod návratím, nebo na hůře na seně. Někteří trávili celou noc v kostele. Pamatuji se, že jsem spala u někoho vedle kostela v kuchyni pod stolem.

Po ranní mši se už vracelo domů. Někteří ještě kupovali ve stánkách nějaké „drátkové“ (oplatky), cukrové růžence nebo sv. obrázky. Jeden rok mě naši dali na starost tetičce Anežce Neduchalové a její kamarádce Františce Křížkové ze Zafář. Nikam si neodběhly, furt klečely vepředu v kostele a já s nimi. Modlení nebralo konce, začala další mše. Já, kolena otláčené, krk vykroucený, jak jsem se dívala, jestli uvidím někoho z Milotic, a nic!

Tenkrát nám procesí uteklo a my doputovaly samy tři domů. Brečela jsem, že už s tetičkami nepůjdu, protože nejhezčí byly ty návraty: Po vyjití z lesa od Svatoboríc nám vždycky začaly zvonit na přivítanou milotické zvony. Vrtalo mi hlavou, jak věděly, že už jsme skoro doma? Až později mi brásci řekli, že čekají ministranti ve věži, až uvidí na „Hraběcí“ průvod, a začnou zvonit. A to už nám šel naproti průvod s místními a s panem farářem, který nás pěkně přivítal. Křížky se třikrát poklonily jeden druhému. Lidé se zdravili a vyřizovali si navzájem pozdravy od P. Marie Žarošické. Průvody se spojily a za vyhrávání muziky se šlo do kostela, kde se vše zakončilo slavným požehnáním.

Teď se jezdí autobusem, auty, jen pár ministrantů (letos šly i tři ženy) chodí s panem farářem pěšky. Ale už vše bez vítání a zvonění zvonů a už vůbec ne na noc. Ale i tak je pěkné, že poutě jsou a že mladí jsou ochotní jít v krojích. Letos z našeho domu šel vnuk a dvě vnučky. Tak je naděje pro další pokolení! Velký dík patří paní Kubánové a její dceři Ludmile Dostálové ze Záhumní, které roky oblékají naši P. Marii a je vždy nejkrásnější. Děkujeme i našemu duchovnímu otci a všem, kdo pomáhají poutě organizovat. Všichni máme P. Marii za co děkovat a také ji prosit:

„Nastokrát buď pozdravena ó Matičko Žarošská...“

Ty jsi naše milá matka, tys naše naděje všechna...“

Libuše Šrahulková

Magnet kemp 2021 – Není to jen sport

Program Magnet kempů je koncipovaný tak, aby děti měly všestranné vyžití, které uspokojí ty největší sportovce, ale i děti, které se pohybem spíše jen baví. Během tábora zažijí pestré pohybové, kulturní a společenské vyžití.

Letos poprvé jsme uskutečnili tábor v Miloticích. 33 dětí na první ročník je naprosto skvělá účast. Děti měly bohatý pohybový program, složený převážně z her, a který byl atraktivní pro dívky i chlapce. Netradiční a mezi dětmi velmi oblíbené bylo hraní si s psychomotorickým padákem, díky kterému se učí vnímat sama sebe, svůj pohyb i svět kolem. Děti zažily zábavný turnaj v minigolfu, lekci jógy a dvakrát navštívily koupaliště v Hodoníně. V pátek byl na

programu turistický výlet na Náklo s opékáním špekáčků. Děti měly za úkol nachytat dříví na táborák a rozdělat oheň pomocí lupy. Dále si zde vyrobily létající draky, které si tam potom pouštěly.

Věřím, že dětem se společně strávený týden líbil stejně jako nám. Další ročník Magnet kempu v Miloticích už je naplánovaný. Takže pokud budete mít chuť a čas,

můžete s námi opět strávit fajn týden od 25. – 29. července 2022. Přihlašovat se můžete už teď na www.spolekmagnet.cz.

Velmi nás těší pozitivní reakce dětí i rodičů. Nesmírně si vážíme přízně a důvěry, které se nám dostává. Děkujeme vám. Zároveň děkujeme FK Milotice a obci Milotice za veškerou podporu a součinnost.

Za Spolek Magnet Petr Vacula

Základní škola

První školní den

Bohužel i letos přišli prvňáčci o svůj první slavnostní den školního roku 2021–2022 na obecním úřadě. O to srdečnější však bylo přivítání s nimi v jejich třídě za účasti rodičů.

Děti se seznámily se svým kamarádem Krtečkem, který je bude

provázet celý školní rok. Něco málo o sobě prozradily a za to dostaly upomínkové listy na dnešní den. A protože krásně kreslily a poslouchaly, dostaly malé dárečky.

Prčíková Lenka

Adaptační pobyt

Ve dnech 7. a 8. září 2021 se žáci 6. třídy ZŠ Milotice vydali do Čelčovic do rekreačního střediska RELAXX. Zúčastnili se zde adaptačního pobytu, jehož hlavním cílem bylo lepší vzájemné poznání nově vzniklého třídního kolektivu. Po příjezdu, ubytování a obědě následovaly první seznamovací hry.

Odpoledne bylo věnováno úkolům a hrám, které měly u žáků rozvíjet týmovou spolupráci, zlepšovat komunikaci, budovat empatii

a respekt jeden ke druhému. Večer žáci strávili opékáním špekáčků a společnými hrami u táboráku.

Druhý den byl věnován hlasování o třídních zákonech, tvorbě třídní ústavy a volbě třídní samosprávy.

Následovalo závěrečné zhodnocení celé akce a odjezd domů.

*Mgr. Kateřina Sedláčková,
Mgr. Helena Smejkalová*

Příroda Milotic - Vážky – Odonata

Zatímco je vážka v Asii symbolem krásy, štěstí, odvahy, ztělesňující stručnost a krásu lidského života, v západní Evropě byla nazývána vodní čarodějnici, hadím doktorem či ďáblou letající jehlou. Proto jí také strašili děti, že když budou zlobit, zašijí jim během spánku oči a uši.

Vážky osídlily zemi před 330 miliony lety, tehdy podle nalezených fosilií mohly dosahovat rozpětí křídel až 70 cm. Vážky se dělí na šidélka, šídla, motýlice, páskovce, klínatky, lesklí, šídlatky a samotné vážky. Jsou červené, modré, zelené, žluté, kovově lesklé, pruhované, skutečné klenoty našich vod. Na světě je známo minimálně 5 956 druhů, v Evropě 143 a v Česku minimálně 74 druhů.

Jejich život začíná vajíčkem, které samičky nakladou do vody nebo do těsné blízkosti, z vajíčka se vylíhne nymfa žijící pod vodou, ta se svléká 10–15×. Při každém svlékání odvrhuje celou pokožku s dýchacím a zažívacím traktem. Nymfa se vyvíjí několik měsíců až let (páskovec pět let), před posledním svlékáním vyleze nymfa na vzduch, na stébla rostlin či větvičky, pevně se přichytí k podkladu a vážka se začne líhnout. Po hodině líhnutí sedí opodál, narovná křídla a tvrdne, dokud není schopna letu.

Vážky se dožívají různého stáří, některé sedm dnů jako například šidélka, až po 60 dnů života šídla pestrého.

Vážky a jejich nymfy se živí výhradně dravě, nymfy loví komáry, pulce a rybí potěr,

dospělé vážky většinou za letu jakýkoliv létající hmyz. Naopak vážky se stávají častou potravou např. vlh pestrých, které jsme si představili minule.

Oči vážek jsou sestaveny z 28 000 malých oček, celá hlava se pak otáčí o 180 stupňů. Vážky jsou nejlepšími letci v hmyzí říši, mohou dosahovat rychlosti až 60 km/h s frekvencí 30 úderů křídel za sekundu. Každé křídlo se může natáčet zvlášť, díky tomu může dokonale a rychle manévrovat nebo dokonce couvat.

Český svaz ochránců přírody vyhlásil letošní rok 2021 rokem vážek, chce tím upozornit na úbytek mokřadních lokalit na našem území.

Vážky na území Milotic můžeme pozorovat na požární nádrži, biocentra u Jezera, potočích Zamazaná a Hruškovice a hlavně na Písečném rybníku, kde z celkového počtu 74 druhů v ČR bylo zaznamenáno 35 druhů, což je téměř polovina, když vezmeme v potaz, že jsou druhy, které jsou vázány na jiné biotopy jako rašeliniště, lesy, lužní lesy atd., je toto číslo impozantní.

Mezi vzácnější druhy našeho rybníku patří šidélko znamenáné, šídlatka hnědá, vážka jarní nebo šídlo luční. Na fotografiích je líhnoucí se vážka ploská a dospělá vážka černořitná.

Aleš Prágr

Španělská rodina Tovar a kultura renesance v Miloticích – v. díl

Bernard Ludvík Tovar (1557/1558–1597), o němž pojednávaly články v předchozích číslech Zpravodaje, byl velmi pravděpodobně ke konci svého života nemocný, poněvadž poslední vůli pořídil ve svých asi 37 letech.

Testament sepsal v Miloticích a datoval jej svátkem Obrácení sv. Pavla 25. lednem 1595. V kšaftu mimo jiné určil za poručníci svých potomků manželku Alenu a k ruce jí ustanovil jejího bratra Václava Berku mladšího.

Pohřben chtěl být „beze vši pejchy a nádhernosti slušně, pobožně a poctivě podle řádu křesťanského“ v milotickém kostele, nebo, jak záhy dodal, „kde se manželce (...) líbiti bude“.

Během roku 1595 zakoupil Tovar panství Jaroslavice na Znojemsku. O necelý rok později byl na moravském zemském sněmu přijat mezi prestižní starožitné pány a bylo mu také svěřeno místo v zemském soudu. Jednou z posledních společných činností Bernarda Ludvíka Tovara a jeho manželky Aleny bylo zabezpečení katolické farní správy v nově zakoupených Jaroslavcích. Situace zde byla poněkud jiná než v Miloticích, poněvadž zde až do roku 1595 působili nekatoličtí faráři. Manželé společně stihli jaroslavickou faru nově fundovat a požádat biskupa Stanislava Pavlovského, aby vyhotovil příslušnou nadační listinu a vybídl farníky k plnění dávek. Prvním katolickým farářem se v Jaroslavcích stal Urban Bisius, který sem přišel právě z Milotic. Když však v dubnu 1597 do Jaroslavice nastoupil, byl už Bernard Ludvík nebožtíkem.

Bernard Ludvík Tovar zemřel v postní době v pátek 14. března 1597 ve věku asi 40 let, s největší pravděpodobností na zámku v Miloticích, které považoval za svůj domov a kde sepsal i svůj testament, nebo v Jaroslavcích. Příčinou Tovarova brzkého skonu mohla být déle trvající choroba, o níž však ve svém testamentu nehovořil, či mor, který na Moravě tehdy řádil. Místem jeho posledního odpočinku se nakonec nestal kostel v Miloticích, nýbrž boční kaple budoucího jezuitského kostela Nanebevzetí Panny Marie v Brně.

Proč tomu tak bylo? Brněnští jezuité obývali od roku 1578 bývalý klášter augustiniánek, od počátku 80. let začali s budováním vlastní koleje a od druhé poloviny 90. let s výstavbou nového kostela. Tovarova manželka Alena a její bratr Ladislav Berka (a s největší pravděpodobností také Bernard Ludvík sám) patřili mezi velké mecenáše této komunity. Právě Alena, v pramenech ke klášteru jmenována jako Helena, nechala se svým bratrem provést částečnou úpravu plánů připravovaného jezuitského chrámu. Bernard Ludvík Tovar byl v březnu 1597 pohřben do kaple sv. Voršily, jež byla posléze začleněna do nového chrámu Nanebevzetí Panny Marie. Z dané kaple zamýšlela vdova Alena vytvořit mauzoleum rodu Tovarů.

Výstavba nového jezuitského kostela započala roku 1598, přičemž Alena byla v zakládací listině označena jako hlavní původce stavby. Také základní kámen tohoto chrámu, položený v den svátku Narození Panny Marie 7. září 1598, nesl nápis: Ke cti nejsvětějšího Boha a Panny Bohorodičky a k prospěchu náboženství, urozená paní Helena Berková, vdova po urozeném pánovi Bernardu Tovarovi, a další zbožné osoby započaly v roce

1598 s rozšiřováním základu tohoto starého chrámu Tovarystva Ježíšova v Brně. Jistě ne náhodou žáci brněnského jezuitského kolegia ztvárnili při položení základního kamene dramatický dialog o zápalu císaře Konstantina, syna jmenovkyně donátorky sv. Heleny, při výstavbách křesťanských svatyní.

Celý stavební podnik trval pět let, jeho dokončení se však už Alena nedožila. Zemřela 14. prosince 1600 a její tělo bylo provizorně uloženo u brněnských minoritů. Chrám Nanebevzetí Panny Marie byl slavnostně vysvěcen v neděli 22. září 1602 biskupem Františkem kardinálem Ditrichštejnem. Ve stejný den došlo také ke (znovu)posvěcení tovarovské kaple sv. Voršily (lat. Sacellum Towarianum). Aleniny ostatky byly podle jejího přání o tři dny později, ve středu 25. září 1602, přeneseny od minoritů a pohřbeny v čerstvě konsekrovaném jezuitském kostele. Alena však nespočinula vedle svého manžela v kapli sv. Voršily. Její tělo bylo uloženo do hrobky před oltář Všem svatých, který se svým bratrem dovovala. Alena se stala vůbec první osobou, která byla pohřbena v hrobce tohoto nového kostela.

Kromě stavby samotné a oltáře Všem svatých fundovala Alena se svým bratrem Ladislavem ještě oltář sv. Ignáce a na oba tyto boční oltáře nechali sourozenci pořídit i obrazy. Zatímco darované obrazy se dosud v kostele nacházejí, ona tovarovská kaple sv. Voršily s tělem Bernarda Ludvíka byla v roce 1670 přeměněna na kapli Panny Marie, resp. na kapli zemřelých. Původní vzhled kaple vzal tedy ani ne po stu letech za své. Zda v ní dosud existuje Tovarova hrobka a zda je dodnes přístupná pohřební komora jeho manželky Aleny u oltáře Všem svatých, otevřená ještě r. 1880, není známo.

Po smrti Bernarda Ludvíka se enzesfeldské panství ihned vrátilo zpět císaři a v Miloticích už v létě 1597 sídlila Tovarova příbuzná Kristýna, roz. z Rogendorfu, která pak milotické panství prodala uherskému šlechtici Ladislavu Pethymu z Heteše. Stejný osud nakonec potkal i Jaroslavice, které odkoupil Alenin bratr Ladislav. Důvodem brzkého rozprodání rodového majetku po smrti Bernarda Ludvíka ze strany jeho pozůstalé manželky byly dluhy, jež měly právě po zesnulém Tovarovi zůstat.

Co se týká Alenina téměř okamžitého prodeje Milotic, příčinou se kromě dluhů stalo s velkou pravděpodobností turecké nebezpečí vzrůstající od r. 1591. Začátek tzv. dlouhé turecké války v roce 1591 se dotkl přímo i Milotic. Zda se Tovar osobně účastnil protitureckých tažení vedených arcivévody Arnoštem i Maxmiliánem se nikde nepíše. V roce 1594 se však v jeho službách nacházel jistý Hons Edlmon, který se načas ocitnul v tureckém zajetí. Stavitel renesančního zámku v Miloticích také boje proti Turkům podporoval finančně.

Tovarem zbudovaný renesanční zámek v Miloticích nebyl vojenskou pevností, jeho hlavním účelem byla reprezentace majitele. Třežba opevnění měl a jeho úzké a poměrně nízké hradby by odolaly útoku lehce vyzbrojeného oddílu útočníků, obléhání těžkými zbraněmi by dlouho nevzdoroval. Už několik měsíců po Tovarově smrti v srpnu 1597 psala Kristýna z Rogendorfu, že si není jistá bezpečím na svém zámku. Osm let na to pak do Milotic vtrhli bockajovci, kteří lehce opevněný zámek 15. července 1605 dobyli. Jaký byl osud jediné Tovarovy dcery Alžběty Marie, jejíž poručník Václav Berka mladší zemřel v roce 1608, se nepodařilo zjistit.

Sečteno a podtrženo: už na konci 16. století byly Milotice reprezentačním sídlem významného šlechtického rodu habsburské monarchie. Na základě zjištěných faktů je třeba klást výstavbu zdejšího renesančního zámku nikoliv do závěrečných let Bernardova života, jak bylo doposud obvyklé, nýbrž do období let 1580–1590. Jiné Tovarovy finančně náročné podniky od konce 80. let – výstavba kostela a školy v Miloticích, oprava přírodními katastrofami poničeného Enzesfeldu, silící hrozba tureckého nebezpečí a nákup Jaroslavice – totiž větší stavební činnost v případě milotického zámku vylučovaly.

Václav Lunga

Jezuitský kostel Nanebevzetí Panny Marie v Brně, v němž je pohřbeno tělo Bernarda Ludvíka Tovara a jeho manželky Aleny, roz. Berkové z Dubé a Lipé.